

Ο Γιάννης Κτιστάκης στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο αναπληρωτής καθηγητής στη Νομική Σχολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης και νομικός Σύμβουλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Γιάννης Κτιστάκης είναι ο νέος Έλληνας δικαστής στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ο κ. Κτιστάκης, ο οποίος ειδικεύεται στη διεθνή προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και έχει κερδίσει 53 υποθέσεις ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων και αυτή του 2008, όταν δικαιώθηκε το Οικουμενικό Πατριαρχείο έναντι της Τουρκίας σχετικά με το ιστορικό κτίριο του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου. Κατόπιν αυτού η Άγκυρα παρέδωσε τον τίτλο ιδιοκτησίας του κτιρίου του Ορφανοτροφείου.

Ο Ιωάννης Κτιστάκης δίδαξε στο Πανεπιστήμιο του Βοσπόρου στην Κωνσταντινούπολη, ενώ τα τελευταία χρόνια η Άγκυρα του απαγόρευσε την είσοδο

στην Τουρκία. Επίσης, τον περασμένο Αύγουστο, με νομική συμβουλή του, κατατέθηκαν από Τούρκο δικηγόρο, εκ μέρους Τούρκων πολιτών και προσωπικοτήτων, προσφυγές στο Συμβούλιο Επικρατείας της Τουρκίας για ακύρωση των αποφάσεων του Ταγίπ Ερντογάν να μετατρέψει σε τεμένη την Αγία Σοφία και την Μονή της Χώρας στην Κωνσταντινούπολη.

Ο κ. Κτιστάκης έχει διατελέσει μέλος της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Αθήνα, ιδρυτικός νόμος 2667/1998) και του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου ενάντια στον ρατσισμό και στην ξενοφοβία (Βιέννη, Ευρωπαϊκή Ένωση). Έχει συγγράψει 4 μονογραφίες, έχει επιμεληθεί 5 συλλογικούς τόμους και έχει δημοσιεύσει δεκάδες άρθρα και σχόλια νομολογίας. Δικηγορεί στον Αρειο Πάγο και στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Από το 2009 είναι επικεφαλής των νομικών συμβούλων του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Για την εκλογή του τον συνεχάρη η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου με ανάρτησή της στο Twitter: «Θερμά συγχαρητήρια στον καθηγητή της Νομικής Ιωάννη Κτιστάκι για την εκλογή του ως δικαστή για την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων. Του εύχομαι καλή θητεία», ανέφερε στην ανάρτησή της.

Ακούστε τη συνέντευξη που είχε παραχωρήσει στο Πρακτορείο Ορθοδοξία μετά την απόφαση για μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τέμενος.

«Με την απόφαση αυτή κορυφώνεται το πρόγραμμα εξισλαμισμού της Τουρκίας από τον Πρόεδρο Ερντογάν» τόνισε και πρόσθεσε: 'Θύμα αυτού του εξισλαμισμού είναι η ίδια η θρησκευτική ανοχή. Πρόκειται για επιθετική θρησκευτική κίνηση μισαλλοδοξίας» συνεχίζει ο Αναπληρωτής Καθηγητής, ενώ καταλήγει ότι «με αυτό τον τρόπο θα τελούνται κανονικά όλες οι θρησκευτικές τελετές των μουσουλμάνων άμεσα στην Αγία Σοφία».

Η υπόθεση του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου

Στις 8 Ιουλίου του 2008 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) δικαίωσε το Οικουμενικό Πατριαρχείο, που προσέφυγε κατά της Τουρκίας σχετικά με το ιστορικό κτίριο του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου. Το ΕΔΑΔ καταδίκασε τη γειτονική χώρα «για παραβίαση του δικαιώματος ιδιοκτησίας του Πατριαρχείου» και αναγνώρισε ουσιαστικά αυτό που αρνείται πεισματικά η

Αγκυρα, ότι δηλαδή το Οικουμενικό Πατριαρχείο μπορεί να κατέχει ακίνητη περιουσία στην Τουρκία. Υπενθυμίζεται ότι το τουρκικό κράτος δεν αναγνωρίζει νομική προσωπικότητα στο Πατριαρχείο και κατά συνέπεια, όπως υποστηρίζει, δεν μπορεί να διαθέτει κινητή ή ακίνητη περιουσία.

Υπενθυμίζεται ότι το Ορφανοτροφείο της Πριγκήπου είναι το μοναδικό ακίνητο για το οποίο το Φανάρι διαθέτει τίτλους ιδιοκτησίας. Εγκαινιάσθηκε στις 21 Μαΐου του 1903 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιωακείμ Γ΄. Λίγους μόλις μήνες προηγουμένως, ο Σουλτάνος Αβδούλ Χαμίτ Β΄ είχε εκδώσει σχετικό φερμάνι, με το οποίο επιβεβαιωνόταν ότι το Πατριαρχείο ήταν ο νόμιμος ιδιοκτήτης του ακινήτου. Σημειώνεται ότι το Φανάρι είχε παραχωρήσει τη χρήση του κτιρίου στο ομογενειακό «Ίδρυμα του Ορφανοτροφείου Αρρένων». Μέχρι το 1964, οπότε οι τουρκικές Αρχές το έκλεισαν, προβάλλοντας τον κίνδυνο πυρκαγιάς, περισσότερα από 5.700 παιδιά βρήκαν προστασία στο ξύλινο συγκρότημα. Το 1997 η Διεύθυνση Βακουφίων του υπουργείου Εσωτερικών της γειτονικής χώρας κήρυξε έκπτωτη την Εφορεία του Βακουφίου, που συγκροτούσαν επτά εκλεγμένα μέλη της Ομογένειας, και κατέσχεσε ουσιαστικά το κτίριο του Ορφανοτροφείου. Για να το πετύχει αυτό η Διεύθυνση Βακουφίων ανέλαβε «πραξικοπηματικώς» τη διοίκηση του ιδρύματος και υποστήριξε πως το ακίνητο δεν ανήκει στο Πατριαρχείο, αλλά στο Βακούφι. Τελικά, το Φανάρι, αφού εξάντλησε όλες τις νομικές δυνατότητές του στην τουρκική Δικαιοσύνη, προσέφυγε τελικώς το 2005 στο ΕΔΑΔ.